

vezilo

GLASILO DELOVNIH LJUDI DO BETI, KOMET

Leto XX
ŠT. 2
METLIKA, 25. marca 1984

Besede niso bile bob ob steno

Odločil sem se, da kot delavec TOZD konfekcije in kot predsednik OO ZSMS TOZD konfekcija Metlika, v članku zapišem nekaj o gospodarstvu v TOZD konfekcija Metlika, o delovanju družbenopolitičnih organizacij ter samoupravnih organov v minulem letu.

Največ dela, prizadevanj in največ odgovornosti, so zaposleni, družbenopolitične or-

ganizacije in samoupravni organi v TOZD, posvetili delu na področju reševanja programa dolgoročne ekonomske situacije v TOZD. O tem so bili obveščeni vsi zaposleni. Ker izvoz zahteva od vsakega zaposlenega več napora, več pozornosti in natančnosti, smo opozorili na kakovost dela. Z veseljem ugotavljamo, da vse besede niso bile bob ob steno.

V TOZD smo z vsemi zaposlenimi uspeli prebroditi še eno težko stabilizacijsko leto, v katerem je bil naš proizvodni program usmerjen izključno v izvoz in samo delno na domače tržišče. Težave, ki so nastopile s tako vrsto proizvodnje, so bile velikokrat obravnavane na sestankih samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij, kjer so bila zavzeta stališča, kako do končnega uspeha. Lahko se pohvalimo, da danes v naši proizvodnji ni delavke, ne mladega delavca, ki ne ve zakaj in kako se dela za izvoz

in kaj za naš plan pomeni vsaka izvozna minuta, vsak artikel, prodan na konvertibilnem tržišču.

Posebne težave so se pojavljale v krojilnici, ki ima posebne obremenitve. Pričeli smo namreč krojiti za naše kooperante (Vodice, Obrovac, Karlovac, Srb). Začasno je bilo rešeno nagrajevanje nadurnega dela, ki je v tem trenutku neobhodno, če želimo tudi dalje obdržati ali pa še povečati izvoz.

Nosilec družbenopolitičnega življenja v naši TOZD je bila OOZK, TOZD konfekcija. Čeprav sam nisem član OOZK, sem bil kot predsednik OO ZSMS na nekaj sestankih in bi zato izrekel precej pohvalnih besed o delu OOZK.

Za vključevanje komunistov v celoten sistem samoupravljanja in povezovanja z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami in samoupravnimi organi, lahko damo samo dobro oceno. Prav člani ZK so tisti, ki vlečejo delo naprej in dajejo pobudo za delo ostalih organizacij in organov. Zaradi specifičnosti dela članov OO, kot tudi večine zaposlenih, je bilo funkcioniranje delegatskega sistema precej oteženo in ni dajalo zaželenih rezultatov. Materiali in gradiva so bili preobsežni in tudi neprimerni za obravnavo, tako da so bile povratne informacije minimalne, največkrat jih pa tudi ni bilo. Za takšno stanje so delno krivi tudi predsedniki delegacij.

Čeprav OOZK v naši TOZD ni številna, so bile naloge in obveznosti članov ZK velike in odgovorne, kajti vsi člani so se zavzemali za pravočasno in učinkovito rešitev obstoječih problemov in prebroditev občasnih nezaželenih situacij v proizvodnji. Na idejno-političnem področju so bili vsi člani na tekočem in so pravočasno ter sistemsko obravnavali dokumente in gradiva s

(Nadaljevanje na 2. st.)

Da bi razmigali rekreativno športno dejavnost v naši delovni organizaciji, smo prišli v Srednji žolj tekstilne usmeritve do zamisli organizirati delavsko olimpiado.

Ta naj bi bila, predlagamo, v soboto, 19. maja 1984, prav pa bi bilo, če bi postala tradicionalna. Pripravi bi morale odigrati vidno vlogo osnovne organizacije sindikata po temeljnih organizacijah.

Delavska olimpijada

Razmislili smo tudi o disciplinah, v katerih bi se pomerili. Predlagamo, da bi tekmovali v skoku v daljino, teku na sto, tristo in osemsto metrov, v metu bombe v cilj, vlečenju vrvi, streljanju z zračno puško, metanju „kamena s ramena“, nogometu (moški), rokometu (ženske), pripravili pa bi tudi kolestarsko tekmovanje na relaciji Metlika — Božakovo — Metlika.

Navodila in pravila bomo izdelali v aprilu, zdaj vas samo spodbujamo, da bi se ogreli za zadevo, ki bi morala biti množična. Poskusili bomo poskrbeti tudi za priznanja, pokale in nagrade.

Razmislimo, pogovorimo se in izpeljimo stvar v zadovoljstvo vseh nas! Uresničitev delavske olimpijade bi brez dvoma prispevala k večjemu zanimanju vseh zaposlenih v Beti za aktivno športno in rekreativno udejstvovanje.

UREDNIŠTVO

Ob koncu aprila obeležujemo po vsej Sloveniji obletnico ustanovitve Osvobodilne fronte. 27. april je datum, ki je v slovenskem ljudstvu globoko zapisan in pomeni vso vsebino našega narodnoosvobodilnega boja — od boja za svobodo do boja za gospodarski in kulturni razvoj.

Na ustanovnem sestanku OF so sprejeli širok program, ki je sredi vojne Evrope pomenil visoko zrelost majhnega naroda, za našo ožjo domovino pa predstražo najnaprednejšega slovenskega družbenega razreda. Pomenil je združitev sil v boju za osvoboditev, za mir in za splošen družbeni napredek. Osvobodilna fronta je bila koalicija vseh naprednih, demokratičnih, ljudskih in kulturnih sil v narodnoosvobodilnem boju.

OB DNEVU OF IN MEDNARODNEM PRAZNIKU DELA PRISRČNO ČESTITAMO VSEM DELAVCEM BETI IN VSEM DELOVNIM LJUDEM.

Družbenopolitične organizacije in uredništvo glasila

(Nadaljevanje)

sej CK ZKJ, tako da so bili zaključki prilagojeni situaciji, oziroma praksi naše TOZD. Največ pa se v članstvu ZK pogrša prisotnost novih članov, predvsem mladih moči. Zato bi bilo v bodoče potrebno posvetiti več pozornosti delu OO ZSM in iz njenih vrst pridobiti nove člane.

Delo OO ZS in delavskega sveta TOZD konfekcija bi lahko ocenili kot zadovoljivo, vendar z ugotovitvijo, da bi morali več pozornosti posvetiti analizi discipline v sezonah poljskega dela, predvsem spomladi in v jeseni, ko imamo velike odstotke bolniške, ki bi jih bilo potrebno zmanjšati zaradi interesa in discipline vseh zaposlenih.

Tudi OO ZSM je v preteklem letu napredovalo. Občuti se majhen napredek, ampak še vedno daleč od zaželenih rezultatov. V TOZD je zaposlenih precej mladih, ki so člani OO ZSM. Toda premalo je aktivnih. Premalo mladih se vključuje v delo družbenopolitičnih organizacij, premalo mladih je v samoupravnih organih. Zato smo krivi največ sami. Potrebno bi bilo več prostega časa žrtvovati za prostovoljno delo. Ni dovolj urejati oglasne deske, organizirati piknike in izlete. Vsi mladi bi se morali zavedati, da bomo mi čez čas nosilci družbeno političnega in samoupravnega življenja v TOZD, zato bi se moralo delati v tej smeri.

Mislim, da bi morale priskočiti na pomoč OOZSM pri njenem delu tudi OO ZK in OO ZS. Pa vendar moramo povedati, da so mladinci dobri delavci, na kar smo lahko ponosni. Ampak to v današnjem času, v novi samoupravni socialistični skupnosti, ni dovolj in je treba od mladih zahtevati širšo družbeno aktivnost, če hočemo jutri imeti dobre delavce-samoupravljalce. Prav tako moram poudariti, da nam je zatajila informativna dejavnost v TOZD. Premalo je tistih, ki bi prijeli za pero in opisali uspehe skupin in posameznikov, pa tudi težave le-teh, ker pravimo, da je le dobro informiran delavec lahko dober samoupravljalce.

Tako je bilo torej v letu 1983. V 1984. letu pa mora biti še bolje. To bomo pa lahko dosegli le z večjo disciplino, boljšim delom in večjim izkoristkom delovnega časa.

Ivan Malešič

NAŠA ANKETA

Red in disciplina

Ne bi mogli reči, da so prav delavci Beti najbolj nedisciplinirani. Nikakor ne! Vendar pa lahko že vsaka malenkost, vsaka manjša malomarnost v nadaljevanju povzroči škodo, ki jo občutijo vsi delavci v tovarni. Prav zaradi tega so se v Beti odločili, da bodo začeli z akcijo, v kateri bodo več pozornosti kot doslej posvečali redu in disciplini. Akcija seveda ne bo kampanjska, ampak stalna in večletna. Zavedajo se namreč, da je potrebno spremeniti v glavah ljudi mišljenje o tem, da pač tisto, kar je v tovarni, ni njihova last. Le tako bodo lahko spremenili tudi odnos do sredstev, materiala, porabe časa, energije in še česa.

Seveda pa bo akcija zajela ves „spekter“ zaposlenih, torej od zgoraj navzdol. Zamisel je dana, akcija bo stekla, kaj pa o njej mislijo naši delavci?

MARIJA BUKOVAC, planer, sicer pa predsednica sindikata v tozdu Kodranka in volna: „Prav je, da začnemo s takšno akcijo, kajti na delovnem mestu smo videli mnogo nedovoljenega: pitje alkohola, odhajanje iz tovarne brez dovolilnic, tehnološko nedisciplino, vendar doslej zaradi tega večjih sankcij ni bilo. Menim pa, da bi se s tistimi, ki delajo nepravilnosti, morali najprej pogovoriti, če to ne bi pomagalo, bi jim dali pismeni opomin, in če bi bilo tudi to zaman, bi prišle na vrsto kazni.“

ILIJA PREDOVIČ, vodja izvoznega oddelka: „Vsak, ki se zaveda svoje funkcije in položaja ve, da je varčevanje ena najpomembnejših nalog. Seveda pa se noben ukrep ne da uspešno izpeljati, če ljudje ne upoštevajo discipline. Akcija za red in disciplino je v Beti še kako potrebna. Ne bi pa rekel, da so naši delavci tako nedisciplinirani, da se jim ne bi dalo z besedo dopovedati, kaj je prav in kaj ne. Maso je potrebno le pravilno usmerjati, to pa je naloga vodilnih. Zavedati se moramo, da imamo še veliko notranjih rezerv, le pravilno moramo porabiti osnovne surovine.“

BISERKA BRDAR, likalka v šivalnici: „V Beti je takšna akcija za red in disciplino potrebna. Ljudi bi morali ob napakah ustno opominjati, predlagam pa tudi, da bi po

stenah pritrdili napise, ki bi delavce opozarjali na disciplino. Šele če vse to ne bo nič pomagalo, bi jih tudi kaznovali. Za šivalnico lahko rečem, da disciplinskih prekrškov ni. Imamo visoko normo, zato se ne moremo „špancirati“ sem in tja.“

IVICA FIR, tekstorirka v tozdu Kodranka in volna: „Disciplina je zadnje čase res popustila. Če opazimo, da kateri izmed delavcev naredi napako, ga ne opozorimo, če pa že, se za naš opomin ne zmeni. Opažam pa, da je popustila tudi družbena samozadržita in zares je bil že skrajni čas, da začnemo s takšno akcijo.“

DARINKA BRODARIČ, prodajalka v tovarniški prodajalni: „Če se delavec zaveda, kaj pomeni držati se reda in discipline, potem gotovo ne bo delal disciplinskih prekrškov. Seveda pa je nekaterim prav vseeno, da le odbrenkajo tistih svojih 8 ur v tovarni. Če pa že pride do kršitve reda in discipline, je enemu dovolj že beseda in ve, da tega ne bo storil nikoli več, drugemu pa ne pomaga niti sankcija. Zato bo tudi uspeh akcije gotovo odvisen od vsakega posameznika posebej. Za našo prodajalno pa lahko rečem, da varčujemo na vsakem koraku in pazimo na vsako malenkost. Tako pazimo tudi, da se škatele, v katerih so izdelki čim manj poškodujejo in jih vračamo nazaj v proizvodnjo.“

VINKO JANŽEKOVIČ, vratar: „Ja, vse sorte se dogaja: delavec gre mimo odprte pipe, a je ne bo zaprl, ob belem dnevu ne bo ugasnil luči, stal bo na balo blaga, namesto da bi jo prekoračil ali celo pobral. Kratko in malo si misli: saj ni moje! Kar pa se tiče ihodov menim, da bi bila potrebna ura in kartice, kajti šele takrat bi bila disciplina. Tako ne bi potrebovali nobenih dovolilnic, kot vratar se ne bi nagovarjal z delavci ali naj jih spustim ven brez dovolilnice ali ne, ne bi bilo zamer. Tako pa nekateri delavci, največ režijci, izsiljujejo izhod brez dovolilnic, ih seveda želimo vrniti nazaj v tovarno in tako prihaja do nepotrebnih besed. Z uro bi bili vsi ti problemi rešeni.“

M. B.

Odvečno čakanje

Milica Benkovič mora vstajati ob štirih zjutraj, če hoče pravočasno priti na delo, kajti v Betin tozd v Žakanju se vozi iz Ozlja. Pa ne, da bi bila razdalja med Ozljem in Žakanjem tako neznansko velika, da bi morali delavci iz tega mesta vstajati malodane sredi noči. Le prometne zveze so tako slabe, da se morajo delavci pač prilagoditi njenim muham.

„Najprej sem sedem let delala v metliški Beti, a sem se po sedmih letih dela raje odločila za Žakanje, kjer je bila le ena izmena, to pa mi je bilo zaradi majhnega otroka bolj ugodno. Čeprav moram sedaj vstajati tako zgodaj, sem se na takšen

Milica Benkovič: „Ker imam rada delo v Beti, sem se tudi na prevozne težave navadila.“

tempo življenja navadila. Jezi me le, ker smo v Metliki že ob 5, 10 potem pa se z avtobusom

odpeljemo v Žakanje, kjer moramo čakati na začetek delavnika še skoraj celo uro. Pa kaj hočemo, takšne prometne zveze imamo. Podnevi je sicer veliko boljše, a se neredko zgodi, da takrat vlak zamuja in potem nas pridejo iskat iz službe s kombijem,” razlaga tegobe prevozov Milica, ki ni edina Betina delavka, ki se vozi na delo v Metliko ali Žakanje iz Ozlja.

Benkovičeva se sicer ni izučila za šiviljo, ampak frizerko, a ker ni dobila zaposlitve, se je pač zadovoljila s šivalnim strojem. In danes ji ni žal. „V to delovno okolje sem se lepo vživela in če bi odšla drugam, bi bilo tam spet popolnoma novo, na vse bi se morala znova navajati. Tukaj pa vem, da moramo zelo paziti na kvaliteto izdelkov, saj delamo za izvoz, tudi z materialom moramo ravnati skrajno varčno. Vendar normo kljub vsemu lahko dosegamo.“

Kljub temu, da se je na Beti navadila, pa Milica le razmišlja tudi o tem, da bi zapustila to delovno mesto. A za to bi moral biti izpolnjen eden izmed dveh pogojev. „V Ozlju delamo hišo in nekoliko razmišljam, da bi odprla frizerski salon. Druga možnost pa je, da bi v Ozlju odprli kakšno šivalnico. Potem bi se že zaradi sedanjih nerodnih prometnih zvez odločila raje za domači kraj. Toda zaenkrat kaže, da bom še nekaj časa delala v Žakanju.“

Dragica Radman: „V Beti se počutim kot doma.“

Sreča za strojem

Med petdesetimi delavkami, ki so 8. oktobra 1978. leta začele delati v Betinem tozdu v Žakanju, je bila tudi Dragica Radman, strojna šivilja iz bližnjih Mišincev, ki je sicer delavka v Beti že od leta 1965. „Razmeroma pozno, šele s šestindvajsetimi leti sem šla v službo, vendar pa bom delala, dokler bom le lahko?“ pove Dragica, ki se je šivanja naučila sama doma.

Radmanova se prvih let svojega službovanja v Metliki spominja s smehom: „Tudi mož je takrat delal v Metliki, na Komunalni, sedaj pa je že 12 let v Beti, v skladišču gotovih izdelkov. Zato sva se vozila na delo skupaj in to z enim kolesom. Leta 1972 smo kupili avto in vožnja na delo je postala znosnejša.“ Ko pa so v Žakanju začeli graditi nov Betin tozd, si je nenehno želela, da bi tudi sama smela delati v njem, saj je le borih 12 minut hoda od njenega doma. Ko se ji je želja uresničila in ko se je morala posloviti od dolgoletnih sodelavk v metliški šivalnici, pa ji je bilo vendarle hudo.

Toda danes je srečna. „Najbolj zadovoljna sem, ko sedim za šivalnim strojem. Sem na toplem, čistem, celo glasbo imamo in počutim se kot na svatbi. Tudi naša tehnologinja, ing. Jožica Klemenčič je zlata vredna. Kot mama je, vse nam pojasni in razloži,“ prizna Dragica, ki hkrati pove, da se v Žakanju počuti veliko bolj domače kot se je v Metliki.

Poleg službe pa pri Radmanovih obdelujejo tudi kmetijo. Štiri krave imajo, enajst

prašičev in 10 ralov zemlje. „Življenje polproletarca je naporeno, vendar bi bilo samo s kmetijo ali samo s službo težko shajati. Hiše, na primer, sploh ne bi mogli graditi, saj moramo že tako pošteno hraniti denar,“ pove. Ve pa, da se s pridnimi rokami da tudi pri nas lepo živeti. „Delo v Beti je bila moja prva zaposlitev, nikoli nisem služila denarja v Nemčiji ali kakšni drugi državi.“

In karkoli danes doma vzamem v roke vem, da sem kupila z denarjem, ki sem ga zaslužila v Beti,“ je zadovoljna Dragica, ki z veseljem pove, da je zadovoljna z zaslužkom v Beti. Da pa je pri svojem delu spretna pove podatek, da preseže normo za 30 do 50 odstotkov.

Ko pa jo pobaramo, če bi se kdaj odločila za drugo službo se le nasmehne in zamahne z roko: „Kje pa, ko pa se tukaj počutim kot doma. Pa tako blizu doma imam zaposlitev.“

IDEJ NE ZMANJKA — Modne kreatorke tovarne Beti ustvarjajo modele, ki jih šivajo Betine šivilje, v Ljubljani, vendar trdijo, da kljub temu nikakor niso odrezane „od baze“. Da so s svojim delom zadovoljne, pa ni treba posebej poudarjati, saj je to videti že iz smehljajev na fotografiji.

VSI NA VOLITVE — Transparenti s takšnimi napisi so viseli v sredo, 14. marca, po vseh Betinih tozdih, kajti delavci so na devetih voliščih volili delegate samoupravnih organov tozdov in delovne organizacije, torej delegate, ki jih bodo zastopali v delavskem svetu, samoupravni delavski kontroli, disciplinski komisiji Hkrati pa so se z referendumom odločali tudi „ZA“ ali „PROTI“ sprejemu sprememb in dopolnitev samoupravnega sporazuma o združevanju dela delavcev, statuta tozda in samoupravnega sporazuma o združitvi v delovno organizacijo. Udeležba na volitvah je bila zelo dobra, vsak izmed delavcev pa je dobro vedel, za kaj se odloča, saj je bil o vsem prej zadovoljivo informiran.

Založenost in prijaznost

Dve leti je tega, kar se je industrijska prodajalna metliške Beti preselila iz utesjenih prostorov v prostorno stavbo ob tovarni. Kljub temu, da si sedaj kupci zaradi več prostora in lažje dostopnosti izberejo veliko blaga kar sami, pa so prodajalke ostale prijazne kot nekdanj in skoraj ne zgodi se, da bi kupec odšel iz prodajalne praznih rok. Če pač nimajo na zalogi blaga, ki se ga je nameril kupiti, mu trgovke urno ponudijo druge izdelke, saj je izbira zares pestra.

„Vendar pa se tudi pri nas pozna, da kupna moč ljudi pada, saj smo imeli lani manj kupcev kot pretekla leta. A je bil promet kljub temu večji, to pa na račun višjih cen,“ pove poslovodkinja prodajne Beti Nada Mužar, ki pristavi, da je letos kupcev še manj kot lani. Preteklo leto se je moralo šest prodajalk zelo potruditi, da so postregle vse kupce, letos pa je delo petih prodajalk tekoče. Toda aprila že pričakujejo večji naval kupcev, kajti napredaj bodo kopalke in ostanek izvoznih artiklov.

Čeprav je prodajalna zelo dobro založena, pa tako trgovke kot kupci večkrat potarjajo nad pomanjkanjem določenih artiklov. Pozna se namreč, da gre veliko izdelkov v izvoz, da tovarno pesti pomanjkanje materiala. „Včasih pa kupci negodujejo povsem neupravičeno,“ pravi Nada. „Prelistajo katalog, potem pa zahtevajo od nas izdelke, ki jih

nimamo bodisi zaradi tega, ker so izločeni iz kolekcije, bodisi zato, ker vse kolekcije ne šivajo hkrati in so izdelki že pošli ali še niso prišli v prodajo. Ljudje so prepričani, da mora imeti tovarniška prodajalna vse izdelke, ki jih izdelujejo v matični tovarni, a to ne drži.“

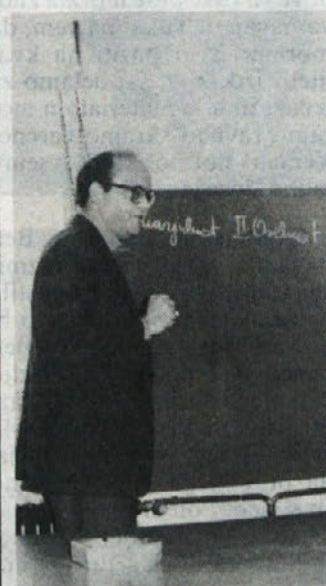
V teh negodovanj gotovo ni bilo veliko, saj že podatek, da so lani prodali za okrog pet milijard starih dinarjev izdelkov Beti in Kometa pove, da so bili kupci z blagom gotovo zadovoljni, sicer ga ne bi kupovali. Stranke pa ne prihajajo le iz Metlike in okoliških krajev, ampak iz vse Slovenije in velikega dela Hrvaške. Mnogo kupcev naroči oblačila kar po telefonu in mu jih pošljejo po pošti, saj se jim ne splača hoditi na primer po trenirko ali spalno srajco z drugega konca Slovenije. Lahko pa se zgodi tudi tako, kot se je pred kratkim, ko je eden izmed kupcev prevozil dolgo pot, da je prišel v Metliko samo zato, da je opravil nakupe v Betini prodajalni in tam „zapravi“ kar dva stara milijona.

V prodajalni povedo, da bi v preteklem letu lahko prodali še več izdelkov, če bi jih le imeli, zlasti pa je bilo veliko povpraševanje po Jockey moškem perilu. Vendar pa so to pomanjkanje nadomestili z veliko izbiro volne, velikokrat pa so jim iz zadrege pomagale učenke Betinega Izobraževalnega centra, katerih izdelki so prav tako napredaj v industrijski prodajalni.

M. B.

ZA VSAKOGAR NEKAJ : V industrijski prodajalni Beti v Metliki se sicer pozna, da kupna moč ljudi pada in da je kupcev manj kot pretekla leta, vendar pa se še vedno radi oglasijo v tej trgovini. Kako tudi ne, saj je izbira velika, trgovke prijazne, cene pa tovarniške s popustom.

Doktor Stojan Pretnar je predaval v sejni sobi kodranke o pomenu tehničnega napredka in množične investicijske dejavnosti za uspešno gospodarjenje delovne organizacije. Predavanje so pripravili: GPS, KSS in IC, namenjeno pa je bilo vodstvenim in vodilnim ljudem iz Beti. Tovariš Vladimir Kočevar (slika 2) pa je duhovito obdelal temo Metode za spodbujanje tehnične ustvarjalnosti. Udeleženci predavanj so imeli kopico vprašanj, predavatelj sta odgovarjala in vse je bilo v najlepšem redu. Kmalu bodo podobni seminarji.

(Foto: Branko Matkovič)

IZ KOMETA

Na sestanku OOKZ KOMETA, ki je bil 20. februarja, so komunisti sprejeli akcijski program za tekoče leto. Še prej so preverili uredničenje naloga, ki so jih koncem preteklega leta sprejeli na podlagi dolgoročne programa gospodarske stabilizacije. Ostala vprašanja dnevnega reda so bila namenjena idejnopolitičnemu usposabljanju.

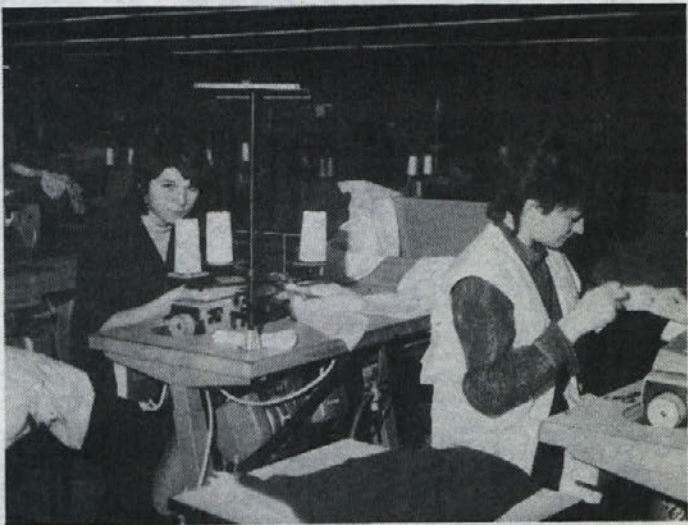
9. marca 1984 se je OOKZ ponovno sestala. V pripravah na problemsko konferenco CK ZKS o inventivni dejavnosti so komunisti Kometa ocenili razmere v lastni sredini. Razpravljali pa so tudi o vprašanjih uveljavljanja in nadaljnega razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja, katerim bo ravno tako namenjena ena od naslednjih sej CK ZKS. Sejo 21. marca pa je OOKZ namenila pripravam na občinsko programsko volilno konferenco ZK Metlika in za delegata imenovala Milko Cindrič.

V začetku marca je imelo industrijsko gasilsko društvo (IGD) svoj redni letni občni zbor, ki so se ga udeležili tudi predstavniki ostalih IGD in gasilskih društev v Metliki. Poleg razprave in sprejema poročila, ki so jih podali nosilci posameznih nalog, so sprejeli tudi plan dela za naslednje obdobje ter vodstvo še za naprej zaupali Marjanu Pavloviču.

Vodstvo OO ZSS KOMETA je bilo v zadnjem času izredno aktivno. Poleg priprav na razprave o zaključnem računu je in še namenja veliko pozornost pripravam na volitve v samoupravne organe. Delovne skupine so iz svojih sredin že evidentirale možne kandidate, delavski svet pa je 27. februarja na 18. redni seji razpisal volitve za 16. april. SZ

VSA PROIZVODNJA V IZVOZ — V Betinem tozdu v Žakanju bodo vso letošnjo proizvodnjo izvozili, gre pa za „lohn“ posel in sicer za firme Schober, Triumph in Adidas. Delavke sicer povedo, da je delo težko, saj morajo biti izdelki narejeni izjemno natančno, vendar so zadovoljne, da imajo dovolj dela. Prav nobenega dela se ne ustrašita niti Biserka Kudašič, ki šiva spalne srajce in Ankica Pules, ki ima pravkar v rokah bata majice.

Sestanki, smeh, delo

Lahko rečem, da nas je malo. Komaj petindvajset. Toda ko smo ob koncu leta pregledali zapisnike, smo ugotovili, da je bilo naše delo uspešno. Se pravi, da nismo tako majhni, da ne bi mogli uspešno delati.

beti belokranjska trikotažna industrija metika

V zimskem času vsi navadno radi zaplešemo (da nas ne zebe), zato so nas plesi, ki smo jih v preteklem letu organizirali, finančno opomogli.

Nekaj tega denarja smo porabili za izlet, na katerem je bilo kot na vsakem izletu — odlično! Morda še posebno zato, ker nas je spremljal občutek — glej to gremo pa z mladinskim denarjem, našim plačilom.

Čez poletje smo urejali gredice, ki jih imamo ob TOZD, da jih ni prerasta trava. Naše tri mladinke so se udeležile MDA in s svojim delom pripomogle zaostalim krajem do vodovoda, ceste itd.

Ko je narava dobila zlato obleko, nas je jesenski veter ponovno navdušil za kulturne programe. Kaj hitro smo našli

„skrite talente“ in nastopili v TOZD. Pohvale so nam dale vspodbudo in vlile še večjo voljo do dela. Ob koncu leta smo s sindikatom organizirali „silvestrovanje“, ki je bilo poleg plesa popestrjeno z mladinskim programom. Tokrat smo se mladinke prvič oju-nale in zaigrale igro, ki jo je napisal Branislav Nušič z naslovom Gumb. Ker v naši TOZD trenutno nimamo nobenega mladince, smo morale moške vloge zaigrati dekleta, kar se je splačalo še bolj pogledati.

Igri so sledili skeči, ki so še dodatno popestrili program. Vsaj tako smo opazili pri gledalcih.

Čez leto je veliko zanimivih dogodkov, za katere ne moremo pripraviti proslave in je tudi vedno ne bi bilo možno, zato urejamo v ta namen ste-nčas. Zdi se nam uspešni, kajti vedno pritegnejo pozornost. V nasprotnem primeru, bi v naši naglici večkrat pozabili na kakšen pomemben dan, saj vedno hitimo.

Mislím, da lahko na koncu kot predsednik mladine pohvalim mladinke, ker so pokazale takšno voljo in aktivnost. Zelo lepo je delati, če se razumemo in naše sestajanje popestrimo s smehom. Veseli smo, da se za naše delo zanimajo, nas vzpodbujajo in nam ga omogočajo, predvsem direktor, predsednica ZK in sindikata.

J. M.

NAŠ OBISK

Pri sodelavkah v Starem trgu

Aprilsko četrtekovo jutro ni obetalo lepega dne. Ljudska modrost, da se dan po jutru ravna, se je popolnoma potrdila. Ves dan, ne samo dopoldne, so težki oblaki, skriti v sivo megleno kopreno, z vso težo pritiskali k tlom.

In takšnega dne sem zgrabila za ponujeno priložnost in se še z dvema tovarišicama, bolj rečeno sodelavkama, s službenim fičkom odpeljala v našo delovno enoto v Stari trg. Z nalogo, da po dolgem času zopet zapišem v Vežilo kakšno besedo o življenju naših sodelavk, čeprav ne bi bilo nič narobe, če se bi kdaj pa kdaj s takšnim člankom oglasile tudi same. Nasprotno! Uredništvo bi bilo vsakega njihovega prispevka še posebej veselo.

Včasih je veljalo, da je Stari trg odtrgan od ostalega sveta. Danes tega več ne moremo trditi. Nova asfaltirana cesta (tisti kilometer ali nekaj več makadama od Dobljč do odcepa, ni vreden omembe) povezuje ta obkoljski zaselek s črnomaljsko stranjo. Tudi naša delovna enota več ne sameva na majhni vzpetini. Dobila je soseda — novozgrajen obrat Uniorja iz Zreč.

Za sogovornico sem si izbrala predsednico OO ZSS tovarišico Marijo Bukovec, ki je to družbenopolitično dolžnost prevzela 15. decembra 1983. leta. Ker kolektiv ni velik (nekaj manj kot petdeset delavk) in še posebno, ker že nekaj časa delajo samo v eni izmeni, sem upala oziroma bila skoraj prepričana, da se bom z njo lahko pogovorila o različnih področjih njihovega življenja. Nisem se zmotila.

Najprej sva razpredli misli o delu sindikalne organizacije. Marija je povedala, da se je izvršni odbor že nekajkrat sestal in da lahko reče, da so delavni in aktivni. Posebej zadovoljna je, ker so z njihovo angažiranostjo končno pozitivno rešili nekatera vprašanja, ki so se vlekle že od uvedbe enoizemskega dela. Takrat je bilo namreč nekaj negotovanja, sedaj pa je večina delavk zadovoljna, ker delajo samo dopoldne.

Od nalog, ki jih željo uredničiti, je najbližja organiziranje izleta. V trenutku razgovora vodstvo sindikata še ni

imelo v mislih nobene konkretne relacije. Vendar upajo, da bodo nalogo izpeljali v zadovoljstvo njihovega celega kolektiva.

Beseda je stekla tudi o zanimanju delavk za letovanje v počitniški hišici v Červarju. Marija je povedala, da je med delavkami precejšnje zanimanje, kar si lahko razlagamo le tako, da tisti, ki so del dopusta že preživeli v tej počitniški hišici, niso prinesli domov slabega vtisa.

Povprašam tudi, kako poteka informiranje in ali so s sedanjim načinom zadovoljni? „Kar dobro je. Od delegatk delavskega sveta dobimo sprotne ustne informacije. Včasih pa se sestanemo in pogovorimo tudi poprej o stvareh, ki so na dnevnih redih sej.“ Na razglasni deski, ki visi v hodniku obrata vidim tudi pismene informacije in se prepričam, da so delavke tudi v pisni obliki seznanjene z izvlečki sklepov s sej delavskega sveta in tudi s kompletno vsebino zapisnikov.

Aktivnost sindikalne organizacije v tem času je bila usmerjena tudi v priprave na volitve v samoupravne organe. Marija je povedala, da so iz svoje sredine evidentirali kar osem možnih kandidatov.

Nadaljnji pogovor je potekal o družbeni prehrani, otroškem varstvu, prevozu, proizvodnem delu itd.

Zvedela sem, da imajo malice od 1. junija 1983 organizirane v sklopu Uniorjeve družbene prehrane, in da so delavke, tako meni Marija, več kot zadovoljne. Z otroškim varstvom pa je nekoliko težav le ob delavnih sobotah. Takrat namreč enota črnomaljskega vrtca, ali kako bi že imenovali varstvo otrok organizirano pri Mesaričevi Vidi, ne dela. Zato si mora marsikatera delavka mati takrat vzeti dopust.

S proizvodnim delom, ki ga že nekaj časa zopet sestavlja konfekcioniranje nedrčkov, so zadovoljne. Po mnenju Bukovec, bi bil poleg nedrčkov le še dobrodošel kakšen drugi artikel, kot naprimer steznik hlačke. Tako bi odpravili še tistih nekaj zelo malo težav pri popolni zaposlitvi proizvodnih kapacitet.

Na koncu je Marija Bukovec omenila, da Vežila ne prejema redno. Tako sem vsaj zvedela za kratek stik. Obljubila sem, da bomo poslej skrbeli, da bo resnično vsaka številka Vežila našla pot tudi do njih.

J. A.

21. marca je bila v naši restavraciji razvedrilna radijska oddaja Obisk. Ljubljancani so bili tokrat že tretjič pri nas. Kaže, da radi zahajajo v Beti. Med drugim sta spravljala v smeh naše ljudi tudi Janez Hočevar—Rifle in Tone Fornezzi-Tof, ki sta v Metliki vedno dobrodošla.

V restavraciji je bilo toliko gledalcev, da je bila skoraj premajhna. Pravo nasprotje zboru delovnih ljudi iz delovne skupnosti skupnih služb, ko so delavci bolj redko „posejani“ po stolih.

Direktorica kadrovske splošnega sektorja Vida Šegina je v kratkem predstavila našo delovno organizacijo. Pred nastopom je imela tremico, ki pa je izginila. brž ko je stopila pred mikrofona in Vilija Vodopivca. (Vili je na levi).

Plesni orkester radia Ljubljane vodi šarmantni Jože Privšek. Ko ga je ob koncu programa Vili Vodopivec obrnil proti občinstvu, je ploskanje precej naraslo.

Pevka Romana, ki sicer žgoli pri Dvanajstem nadstropju, je osvojila številne gledalce s pesmijo o manekenki. Romane se lahko spomnimo tudi s predlanske Noči na Kolpi.

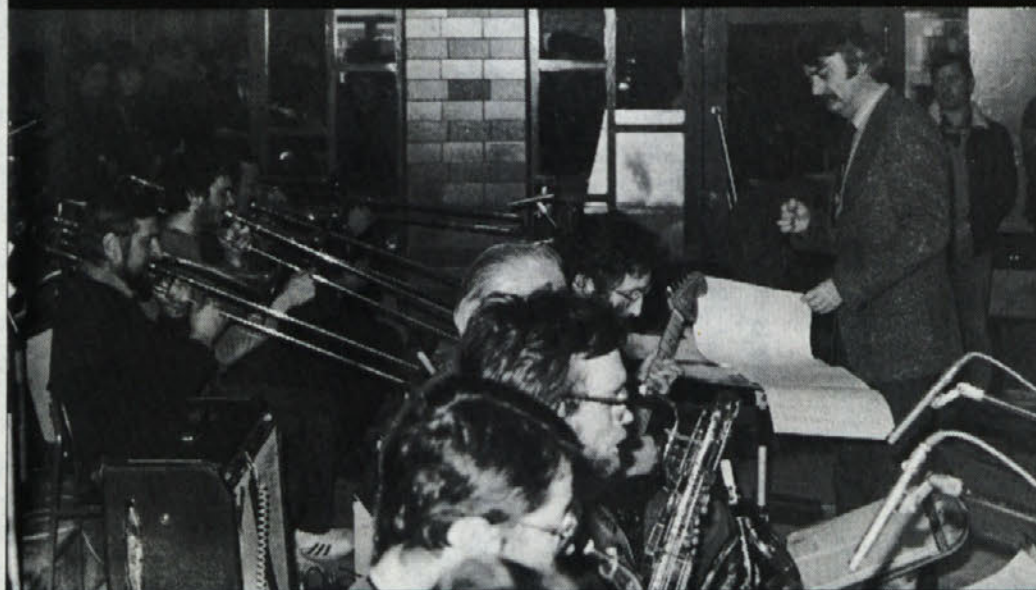
S spisom „Naša fabrika“ je požel aplavz Toni Gašperič, sicer ravnatelj Srednje tekstilne šole. Toni je že večkrat sodeloval v oddaji Obisk, tokrat pa je bil čisto bel v obraz, kajti najteže se je pojaviti pred domačim občinstvom. To je navadno najbolj kritično.

Da Lado Leskovar še ni za v staro železo, je dokazal tudi v Metliki. Zapel je dve pesmi in na mah osvojil pripadnike svoje generacije.

Foto: Branko Matkovič

FOTOREPORTAŽA

FOTOREPORTAŽA

ZAHVALA

Ob teži izgubi drage mame ZVONKE Jaklič iz Gribelj se iskreno zahvaljujem sodelavcem iz TOZD konfekcija Metlika za podarjene vence, denarno pomoč, izrečeno sožalje in za spremstvo na njeni zadnji poti.

Sonja Jaklič in družina
Jaklič iz Gribelj

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje drage mame Marije Iskra se iskreno zahvaljujem sodelavcem TOZD Kodranka in volja za cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Angela Panjan

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame Marije Sladič iz Črnomlja se iskreno zahvaljujem sodelavcem in sindikalni podružnici TOZD konfekcije Beti Črnomelj za spremstvo na pogrebu, izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in denarno pomoč.

Žalujoči sin Marko
Sladič

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi mojega dragega očeta MIJE SOPČIČA se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sindikalni organizaciji konf. KOMET za podarjena venca in izrečeno sožalje. Hvala vsem, ki ste mi kakorkoli pomagali.

Žalujoča hči
Ljubica Sopčič

ZAHVALA

Ob nenadni in prerani izgubi očeta Jožeta Kolarja iz Ferenac, se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem in sodelavkam—TOZD KODRANKA in volna ter osnovni sindikalni organizaciji za izrečeno sožalje in podarjeni venec. Hvala vsem, ki ste mojega očeta spremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoča hčerka
Nada Mrljak

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta Rudolfa Gortana iz Kloštra pri Gradcu se iskreno zahvaljujem TOZD konfekcija Žakanje za podarjeni venec in izrečeno sožalje.

Hčerka Vikica
Priselac z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje drage mame Neže Staršinič iz Gradaca se zahvaljujem vsem sodelavcem za podarjeno cvetje in denarno pomoč, izrečeno sožalje ter spremstvo na njeni zadnji poti.

Pepca Mužar z družino

ZAHVALA

Ob smrti mojega dragega očeta Peršin Antona se zahvaljujem sodelavcem iz KSS za podarjeni venec, zahvaljujem pa se tudi vsem za izrečeno sožalje.

sin Jože Peršin
z družino

ZAHVALA

Ob boleči in tragični izgubi dragega brata Ivana Kočevarja z Radovice se iskreno zahvaljujem sodelavkam konfekcije „Komet“ Metlika za podarjeno cvetje ter za izraze globokega sožalja.

Jožica Begović

ZAHVALA

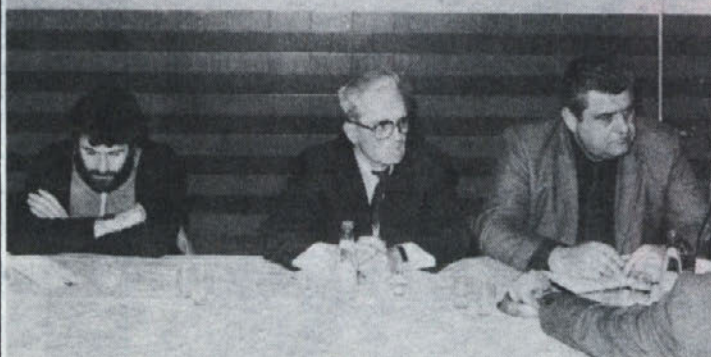
Ob teži izgubi dragega brata Milana Vraničarja se iskreno zahvaljujem sodelavcem iz tozd konfekcija Metlika za podarjeni venec in izrečeno sožalje.

Ivanka Sušanj

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mame MAGDE RATKAJ se iskreno zahvaljujem za podarjena venca Osnovni organizaciji sindikata Komet in sodelavkam. Prav lepa hvala vsem sodelavcem in sosedom, ki ste nam izrazili sožalje in našo drago mamo v tako lepem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Anka Maletič z družino

Vsak delavec naj bo gasilec

V DO „Beti“ že dolga leta deluje industrijsko gasilsko društvo. Zato je prav, da nekaj besed napišemo tudi o gasilstvu.

V „Beti“ smo se že pred leti opredelili, da je prostovoljno gasilstvo zelo primerno za našo DO, predvsem pa veliko cenejše od plačanih gasilcev.

IGK Beti se ukvarja z najrazličnejšimi aktivnostmi na področju gasilstva. Vsako leto sodelujemo pri akcijah NNP na gasilskih tekmovanjih, ki jih razpisuje občinska gasilska zveza, še posebej pa smo aktivni v MVPP.

ar ni malo, vendar si prizadevamo, da bi nas bilo še več. V letu 1983 smo v društvu kupili veliko nove opreme, ki jo nujno potrebujemo. Skrbimo tudi zato, da ljudje znajo z opremo ravnati. Usposabljanje članov in članic je na naša stalna skrb. V letu 1983 je končalo 7 naših članov in članic tečaj za nižjega gasilskega častnika. V letošnjem letu pa smo sami organizirali in izpeljali tečaj za naziv gasilca. Udeležilo se ga je 30 članov in članic.

V mesecu varstva pred požari je v vseh društvih veliko dela. V našem društvu smo poleg ostalih aktivnosti sklenili, da bomo začeli z usposabljanjem vseh zaposlenih. To smo izpeljali preko predavanja za vse zaposlene na temo uporaba ročnih gasilskih aparatov, ki jih imamo. Namen predavanja je bil usposobiti vsakega zaposlenega, da uspešno zaduši začetni požar. Veliko pa smo dali poudarka preventivi. Predavanje smo organizirali tudi za naše TOZD izven Metlike.

Naše društvo uspešno sodeluje z ostalimi IGD v Metliki

in GD Metlika. V letu 1983 smo začeli sodelovati z DO iz Duge rese. „Beti“ že dalj časa poslovno sodeluje na gasilskem področju. Višja oblika tega sodelovanja bo tudi podpis listin o pobratenu med IGD Beti — Pamučna industrija, do katerega naj bi prišlo v letu 1985, ko bo društvo Pamučne industrije proslavljalo 100 let delovanja.

Pred kratkim je naše društvo imelo občni zbor, na katerem smo imeli obračun dela.

Razprava je potrdila uspešnost našega delovanja in poudarila, da se mora društvo še krepiti, in da naj bi bil vsak zaposlen gasilec. Le tako bomo očuvali to, kar imamo, pred požarom.

Na občnem zboru smo imeli volitve, a večjih sprememb ni bilo. Predsednik društva je še naprej ostal Dušan Rus, poveljnik Peter Crnič. Ostali člani UO pa so: Ivan Malešič, Jože Nastav, Vida Šegina, Anton Gorše, Jože Zvonkovič, Jože Pezdirc, Branka Goleš, Jurij Matekovič, Martin Nemanič, Milena Žugelj in Anton Muc.

Sprejeli smo tudi načrt dela za naslednje obdobje. Plan je dokaj natrpan in zahteven za društvo, če računamo, da bo potrebno vse uresničiti v prostem času.

Pred UO stoji veliko zahtevnih in težkih nalog. Mislim pa, da bomo vse uspešno opravili.

Vsem bralcem lep pozdrav „NA POMOČ“ z željo, da čuvamo vsi enotno to, kar imamo.

DUŠAN RUS

Rekorderka Fančka

Tovarišica Frančiška Mauser ali Fančka, kakor jo kličejo njeni najbližji sodelavci, delavka tozd Metraža, odhaja te dni v pokoj. Na vprašanje, kakšni so njeni občutki, ne odgovori takoj. Navsezadnje petintrideset let dela ni mačji kašelj! Ni obdobje, da bi ga lahko ocenil kar tako v petih, desetih minutah. Pa vendar je naša Fančka po kratkem razmisleku povedala naslednje:

„Da, petintrideset let je res dolga doba. Koliko dobrega, slabega, veselega, žalostnega se skriva v teh letih. Pa vendar se mi zdi sedaj, ko sem tik pred tem, da se od delovne organizacije poslovim, zdi, da je ta čas kar švignil. Delati sem začela kot dekle. Bila sem pletilja v tako imenovanem invalidskem podjetju v Črnomlju. Kmalu se je to podjetje preselilo v Metliko in dobili smo novo ime „Beti“. Ime nam je bilo kar všeč.“

Nato je Fančka zajela sapo, skakala po svojih kamnih spomina, dejala, da se je trikrat selila in delala pod tremi „firmitami“.

„Danes je Beti zelo velika delovna organizacija,“ nadaljuje Fančka, in doda: „To je dobro, pa tudi slabo. Včasih smo se vsi poznali, pozdravljali. Danes je drugače, saj se nekateri delavci med seboj niti ne poznamo. Včasih pa smo bili kot ena velika družina. Bili so tudi drugačni, težji časi, pa vendar smo bili bolj zadovoljni kot dandanes. Ni bilo takšnih razlik med nami, ni bilo redne, tople, okusne malice (nosili smo jo bili s seboj v cezarjih, si ponujali), ni bilo avtobusov, tako sem se kar 20 let iz Črnomlja vozila z vlakom. Danes pa s temi avtobusi nikoli ne veš, kako bo, če ti bo ustavil, koliko boš plačal. Isti sprevodnik ti namreč danes računa toliko, drugič drugače in nikoli ne veš, kdaj te oguljufajo. Če pa se upaš protestirati, lahko pride v avtobusu do hude zamere.“

Nato začne obujati spomine na svojo pletilnico. Pravi, da je vedno delala le v njej, da dodobra zato pozna vse faze dela. Zato so jo včasih vabili tudi v druge organizacije, da je učila mlade.

„Delala sem v štirih izmenah, tudi treh, spomnim se še,

da smo včasih delali po 24 ur. Potem je prišla poroka, in delala sem samo v dopoldanski izmeni. Delo me je veselilo, zato nisem nikoli povzročala težav, niti drugi jih niso meni. S sodelavkami, sodelavci in predpostavljenimi sem se dobro razumela. Na bolniški sem bila le takrat, kadar je to zahteval zdravnik, in le enkrat me je sklepna revma hudo zdelala. Takrat sem bila priklenjena na posteljo kar 8 mesecev. In naj kar takoj rečem, da bi raje delala po 12 ur na dan, kot da bi ležala.“

Ko smo se pogovarjali o njenih željah, je bila Fančka nenavadno tiha. In ko pove, kaj si pravzaprav želi, je človek nad preprostostjo te naše delavke presenečen. Takole pravi: „Še naprej si želim, da bi bila kar se da zdrava. Enako želim vsem vam, pa seveda naši Beti. Le tako bo ta delovna organizacija še naprej ena najpomembnejših v Beli krajini. In lahko si kar mislite, kako bom prav vsakega vašega uspeha nadvse vesela. Vedela bom namreč, da naše delo pred desetimi, dvajsetimi in tridesetimi leti ni bilo sami sebi namen, da smo že takrat gradili izjemno uspešen gospodarski sistem, ki se mu

danes pravi „Belokranjska trikotažna industrija“. Vedno se bom z veseljem spominjala naših skupnih izletov, veselih trenutkov, vseh kolegic in kolegov, s katerimi sem se odlično razumela.“

Tako nam je po domače, po črnomaljsko razlagala Fančka. Vprašali smo jo sicer po željah, a je vprašanje pač obrnila po svoje, simpatično, kot je to vedno znala.

Ni edina, ki je pri BETI dočakala pokoj, je pa zaenkrat edina, ki je prav vseh petintrideset let „SLUŽILA“ istemu gospodarju, ki se mu pravi Beti. Zato ji bo poslej zagotovo po naši tovarni malce dolgčas. Pa nič zato. Doma in namreč naša tovarišica, lahko ji rečemo kar rekorderka, moža, pa dva šoloobvezna otroka. Dela več kot dovolj. In če omenimo, da jo čaka še vrt, dve njivi in vinograd, nam bo kar precej jasno, da bo imela Fančka le malo časa za dolgočasenje. Če pa se bo to že zgodilo, Fančka, veste kje je Beti. Veste, kje so vrata, ki ste jih 35 let odpirali. In takrat pridite. Veseli vas bomo, kot boste Vi veseli nas, svoje Beti. Zatorej srečno in hvala!

B. M.

ZASLUŽEN POKOJ — Frančiška MAUSER je v naši delovni organizaciji edina, ki je vseh petintrideset let dela združevala z Beti. Pravcati rekord, s katerim se lahko pohvali le malo delavcev in delavk v Beli krajini.

V letošnji drugi številki Vezila nadaljujemo z rubriko „Ali veš“, ki se je sodeč po odzivu bralcev precej priljubila. Zaradi preobilice gradiva smo rubriko v 1. številki izpustili, pa tudi v drugi ji namenimo samo dve koloni.

...da predsednik jugoslovanskih sindikatov zasluži z minulim delom 57.061, predsednik gospodarske zbornice Jugoslavije 52.149, predsednik predsedstva ZZB NOVJ, ki je sicer upokojenec in dobiva redno pokojnino, pa samo razliko med višino svoje pokojnine in osebnega dohodka za opravljanje funkcije, razlika pa znaša 10.341.

...da osebni dohodki članov predsedstva zvezne konference SZDL z minulim delom znašajo od 48.553 do 50.557 dinarjev. Člani predsedstva zveze sindikatov Jugoslavije dobivajo od 43.263 do 51.030 dinarjev, člani predsedstva jugoslovanskega zborniškega organa od 48.876 do 49.722, medtem ko je osebni dohodek članov predsedstva ZZB NOVJ 49.724 dinarjev.

...da je osebni dohodek z minulim delom sedanjega predsednika skupščine SFRJ 55.822 dinarjev, podpredsednika skupščine 62.360, predsednika zveznega zbora 48.388, predsednika zbora republik in pokrajin 54.365, podpredsednika zveznega zbora 50.532, podpredsednika zbora republik in pokrajin 55.704, predsednikov odborov in drugih delovnih teles od 46.900 do 62.807 dinarjev. Razlike so zaradi različnih višin osebnih dohodkov, ki so jih „prinesli“ v funkcijo, in zaradi minulega dela. Vendar pa osebni dohodek funkcionarja v skupščini SFRJ po zakonu ne more biti višji od osebnega dohodka za najboljšo funkcijo v federaciji, ki znaša 62.807 dinarjev.

...kako so se pri nas množile samoupravne interesne skupnosti? Naj na vprašanje odgovorimo v eni sapi: leta 1974 jih je bilo 1116, lani pa že, verjeli ali ne, 8105.

Utrinek iz Črnomlja

Že nekaj časa se pripravljam za to pisanje. V meni je velika želja, da bi napisala članek, bojim pa se, da ga ne bi objavili. Toda — premagala sem strah, sedla za pisalno mizo in napisala. Članek. Poimenovala sem ga kar **UTRINEK**. Ta utrinek bo resnično sestavljen iz kopice utrinkov o mladinskem delu iz črnomljskega tozda. Vedno se namreč ne da napisati vsega, kar bi človek rad. Čeprav je to mogoče celo lažje, kot da bi to nekemu povedal. Velikokrat namreč ni kaj videti, še manj prijeto, a se za vsem skupaj lahko skriva veliko prelitega znoja, odrekanja. Imam precej izkušenj in lahko zapišem, da je včasih takšno delo lahko precej nevhvaležno. Toda, kaj pomeni vse to proti občutku, ko ga človek dobi po opravljenem delu. Takrat ko vidi, da so ljudje zadovoljni z naštimanim programom in podobno. Takrat smo vsi zelo veseli in znova se lotimo dela. Ob tem mislimo: „Poglejte, uspelo nam je razveseliti sodelavce, jim z lepo besedo pričarati mladost, veselje, ljudje so se sprostiti, morebiti ta dan prvič nasmejali, prisluhnili umetniški besedi, dobri glasbi. Nasmejani obrabi odtehtajo ves prelit znoj, človek dobi nove moči za takšno prostovoljno mladinsko delo.“

Ste ugotovili, o kakšnih utrinkih pravzaprav pišem? Ste, seveda. Pa vseeno še nekaj besed.

V našem tozdu zelo radi pripravljamo kulturne prireditve, saj je praznikov, kjer imamo priložnost, kaj smo se naučili, dovolj. Naj jih kar naštejmo: najprej gre za slovenski kulturni praznik, nato je na vrsti 1. maj, 29. november in podobno. V glavnem pripravljamo recitacije. Naj omenim tudi to, da je že veliko pesmi zapisalo nekaj naših članic.

In še nekaj o pripravah. Največ časa nam seveda pobere program, ki ga pripravljamo za 8. marec, za prihod Novega leta, dan republike. Zadeva ni od muh, saj mora biti program dolg najmanj 60 minut. Pri tem pa nimamo pomoči. Za vse smo same. Pišemo skeče, pesmi, vezni tekst, pozdravne govore in vse, kar je še potrebno. Ob tem moramo poskrbeti, kako bo

okrašen prostor, kje bodo stoli in podobno. Zanimivo in odgovorno delo.

Ob letošnji pripravi programa za 8. marec je z nami sodelovala tudi metliška Beti, in sicer z modno revijo. Mislim, da smo bile nad programom še najbolj navdušene me same. Veliko novega smo se namreč naučile, saj je revijo vodil izkušeni Toni Gapšerič. S svojim vedrim humorjem je naš zastavljen program dobera obogatil. Naj zapišem še to. Toni, ki je že tako brez dlake na jeziku, v svojem nastopu tudi sebe ni pozabil.

Za zaključek naj zapišem, da sem vesela prav vsakogar, ki nam pri našem delu želi pomagati. Naša skupina bo vesela prav vsakogar. Zatorej pridite, pozanimajte se. Le tako bo naše delo še pestrejše in kakovostnejše. Le na ta način bomo našim sodelavcem in sodelavkam ob raznih priložnostih pripravili zanimive programe. Pridite! Potrudimo se!

Majda Gorše

TUDI V BETI RASTEJO PEVKE — Na javni radijski oddaji „Kar znaš, to veljaš“, ki je bila 13. aprila v kulturnem domu Edvarda Kardelja v Metliki, se je poleg instrumentalnega ansambla, kitaristov, kantavtorjev, harmonikarja, humorista, vokalnega kvarteta ter pevk predstavila tudi Danijela Bobnar, 18-letna učenka IC Beti. Res da ni zmagala, vendar je dovolj že to, da je zbrala zadosti poguma za nastop pred mikrofoni in zahtevnim občinstvom.

Drobne, a zanimive

O OBVEŠČENOSTI

Mnogi trdijo, da smo premalo obveščeni. Po radnjih raziskavah Zavoda SR Slovenije za statistiko je v Sloveniji lani izhajalo 1184 časnikov, dnevnik in občasnik listov, revij, biltenov ter tiskov, ki izhajajo za redno obveščanje javnosti, v skupni letni nakladi več kot 156 milijonov izvodov. V naši republici delujeta dve TV postaji in 21 radijskih, od teh je 17 lokalnih ter radio študent. Mar ni to veličastna legitimacija sredstev javnega obveščanja v naši republici, kjer nas ni niti dva milijona.

Ali se ne skriva v teh številkah tudi kakšna skrita „rezervica“, možno za racionalizacijo. Morebiti bi bili potem bolje obveščeni!

JUGOSLOVAN IN KINO

V Jugoslaviji je lani obratovalo 1278 kinomatografov, v katerih si je tuje in domače filme ogledalo več kot 80 milijonov obiskovalcev. Medtem ko se po podatkih Zveznega zavoda za statistiko zmanjšuje zanimanje za kinematografe, pa število televizorjev narašča — lani jih je bilo blizu štiri milijone, medtem ko je radijskih naročnikov okoli 4.700.000. Zavod še dodaja, da gre Jugoslovan v kino štirikrat na leto. Ker poznamo ponudbo naših kinodvoran, potem vemo, kdo in kakšne filme hodi gledat!

NERAZPAKIRANE TOVARNE

Burna investicijska politika nam je zapustila hudo breme. Vsak je postavljal svojo tovarno, nihče ni zanje gospodarsko odgovarjal. Uvozili smo opremo velike vrednosti, ki je pogostokrat končala kot neuporaben mrtev kapital ali pa obležala na carini, ker je kupec zaradi visokih uvoznih dajatev sklepal, da je bolje, če pozabi nanjo, kot pa če plača visoko carino.

Tako imamo v Jugoslaviji zmogljivosti za predelavo nafte, ki lahko na leto predelajo 24 milijonov ton nafte, naši razvojni načrti pa predvidevajo, da bo naftna industrija šele prihodnje leto predelala 18 milijonov ton nafte.

Sestavljanje in pisanje dopisov

Nadaljevanje iz prejšnje številke

68330 METLIKA, Tovarniška 2

Telefoni: (068) 58-170 in (068) 58-371 do (068) 58-376

Telex: 35719

Zbirni račun realizacije: 52110-833-94003

METLIKA,

VAŠ ZNAK:

NAŠ ZNAK:

Za razliko od starega obrazca za dopis, katerega vzorec glave je prikazan zgoraj, je novi obrazec prirejen tako, da je možno neposredno izpod napisa Beti s pisalnim strojem dopisati organizacijsko enoto, ki odpošilja dopis. To je potrebno zato, ker je naša delovna organizacija že tako velika in organizacijsko toliko razčlenjena, da vsak prejemnik našega dopisa še dodatno lahko identificira pošiljatelja (našo organizacijsko enoto) in pri odgovoru nanj to organizacijsko enoto poleg naziva beti ustrezno navaja v naslovu. Kako to olajšuje delo pri vsakodnevem razdeljevanju pošte v našem tajništvu, ni potrebno posebej poudarjati.

Organizacijske enote, ki se na dopis stavljajo izpod napisa Beti, so naslednje:

DSSS — Vodstvo DO
DSSS — Kadrovsko-splošni sektor
DSSS — Finančni sektor
DSSS — Računovodski sektor
DSSS — Sektor za organizacijo in informacijske sisteme
DSSS — Zunanjetrgovinski sektor
DSSS — Gospodarsko-planski sektor
DSSS — Tehnični servis
TOZD Kodranka in volna
TOZD Metraža
TOZD Konfekcija Metlika
TOZD Konfekcija Črnomelj
TOZD Konfekcija Mirna peč
TOZD Konfekcija Dobova
TOZD Konfekcija Žakanje
Konfekcijska skupnost
TOZD Srednja šola tekstilne usmeritve

Pri organizacijskih enotah TOZD Kodranka in volna, TOZD Metraža in Konfekcijska skupnost se lahko v nadaljevanju dopiše še nižja organizacijska enota, ki odpošilja dopis n. pr. takole:

TOZD Kodranka in volna
— prodaja preje
TOZD Metraža — služba kontrole kvalitete
Konfekcijska skupnost
— predstavništvo Ljubljana
i. t. d.,

medtem ko pri vseh drugih, zgoraj navedenih organizacijskih enotah, dodajanja nižjih organizacijskih enot — oddelkov niso potrebna.

Ker so se takoj ob uvedbi novega obrzaca za dopis, kar se običajno dogaja skoraj pri vsaki novosti, že pojavili očitki, da sprememba sploh ni bila potrebna, ker je bil prejšnji obrazec dovolj v redu, pa da je na novem takorekoč vse narobe, smo dolžni še nekaj kratkih pojasnil:

1. Prostor (nakazano okence) za vpis naslova prejemnika našega dopisa, česar na starem obrazcu sploh ni bilo, smo na desno stran obrazca postavili zato, ker smo takšno sugestijo, ki bo kmalu postala zahteva, dobili od PTT Novo mesto. Tej spremembi smo priredili tudi nove kuverte z okencem na desni strani.

2. Zaporedje polje „Naš znak“ in „Vaš znak“ na novem dopisu morda res ni najbolj logično, vendar za to ni nekih natančnih navodil ter je ne le iz primerov domače in tuje korespondenčne prakse, temveč tudi iz ene in druge strokovne literature, ki obravnava to področje, moč zaslediti obe obliki.

3. Lokacija za zapis zadeve se na novem (tudi tega ni bilo na prejšnjem obrazcu) zato nahaja nekoliko više, ker poleg velikosti A4 obstaja še dvotretjinska velikost obrazca za dopis, ki pa je iz poznanih razlogov o čimvečji enotnosti dokumentacije namenoma oblikovan povsem identično kot večji obrazec A4 in bi se v primeru, če bi to lokacijo spustili nekoliko niže, preveč zmanjšal prostor za opis vsebine na manjšem, dvotretjinskem obrazcu.

Če izvzamemo precej slabo kvaliteto tiska, dokumentacije, ki jo v zadnjem obdobju prejemo iz tiskarn, smo kljub temu prepričani, da se da z uporabo novega obrazca za dopis zadostiti vsem zahtevam po primerni obliki, predvsem pa po razumljivi in strokovno solidni vsebini naših dopisov.
Lep pozdrav

„Beti“ — SOIS

